

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบที่ 8 คือ การวิจัยประเมินโครงการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยทำการประเมินและเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 ถึงเดือนกันยายน 2547

ปัญหาการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
2. การระบุปัญหาเป้าหมายของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
3. การกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมหรือไม่ และโครงการดังกล่าวบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์มากน้อยเพียงใด
4. การสร้างหน่วยระบบทำงานยุทธศาสตร์ของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมหรือไม่
5. การจัดทรัพยากรในบริบทของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีความเหมาะสมหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาและประเมินโครงการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ให้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ที่จัดขึ้นในช่วงเวลาระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 ถึงเดือนกันยายน 2547 ว่ามีความเหมาะสมตามองค์ประกอบของยุทธศาสตร์มากน้อยหรือไม่ในองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบของยุทธศาสตร์การพัฒนาดังต่อไปนี้ คือ

1. ด้านความเหมาะสมของการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา
2. ด้านความเหมาะสมของการระบุปัญหาเป้าหมาย
3. ด้านความเหมาะสมของการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์
4. ด้านความเหมาะสมของการสร้างหน่วยระบบทำงานของยุทธศาสตร์
5. ด้านความเหมาะสมของการจัดทรัพยากรในบริบท

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนารูปแบบที่ 8 คือ การวิจัยประเมินโครงการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ขึ้นตอนการดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกโครงการและระบุลักษณะโครงการที่จะประเมิน

โครงการการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา รุ่นพิเศษ ประกาศนียบัตรบัณฑิตเทียบโอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจัดขึ้นระหว่างเดือนกรกฎาคม 2547 ถึงเดือนกันยายน 2547 ผู้รับผิดชอบโครงการ คือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

วัตถุประสงค์โครงการเพื่อต้องการให้นักศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์เรื่องใดในการแก้ปัญหาได้และสามารถเขียนโครงการได้ อีกทั้งทำให้นักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์ได้มากขึ้น

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ปัญหาทุกข้อได้แก่ นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 ยังไม่ได้สอบเข้าโครงวิทยานิพนธ์ และนักศึกษาส่วนมากยังไม่มีหัวข้อวิทยานิพนธ์ทำให้ไม่ได้จัดทำโครงวิทยานิพนธ์

1.1 ปัญหาปัจจัยในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาไม่มีรูปแบบของการเรียนการสอน วิทยานิพนธ์ หลักสูตรระยะสั้นใช้การเรียนการสอน 1 ปี นักศึกษาไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ของการทำวิทยานิพนธ์

1.2 ปัญหาสืบเนื่องของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาไม่จบภายในเวลาเนื่องจากไม่ได้สอบป้องกันวิทยานิพนธ์ทำให้เกิดความท้อแท้ นักศึกษาจะเสียเงินเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา และปัญหาเกี่ยวกับชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

2. การระบุปัญหาเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ขาดรูปแบบในการเรียนการสอนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

2.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่ได้เขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์

3. การกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนากของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

3.1 ความเหมาะสมของรูปแบบค่ายวิทยานิพนธ์

3.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์

3.3 มีพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษา

3.4 มีความรู้สึกที่ดีต่อโครงการค่ายวิทยานิพนธ์

4. การสร้างหน่วยระบบการทำงานยุทธศาสตร์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างหน่วยระบบการทำงานของยุทธศาสตร์ ประกอบไปด้วย 3 หน่วยระบบทำงาน ได้แก่

หน่วยระบบทำงานที่ 1 บรรยายเสริมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย

หน่วยระบบทำงานที่ 2 ช่วยเหลือนักศึกษาในการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์

หน่วยระบบทำงานที่ 3 ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อค่ายวิทยานิพนธ์หลังดำเนินยุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์

5. การจัดทรัพยากรในบริบทของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ วัสดุสำนักงาน ช่วงเวลา อาหาร สถานที่ สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ งบประมาณ แบบประเมิน ใน บว. ต่างๆ

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินความเหมาะสมของการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จำนวน 10 ข้อ

2. แบบประเมินความเหมาะสมของการระบุปัญหาเป้าหมายจากความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการระบุปัญหาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จำนวน 3 ข้อ

3. แบบประเมินความเหมาะสมของการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ มุ่งองค์ประกอบ 4 ประเด็น ดังนี้คือ

3.1 ประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบค่ายวิทยานิพนธ์จากการสำรวจโดยการให้อาจารย์และนักศึกษาลำดับความสำคัญของกิจกรรมโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จำนวน 8 ข้อ

3.2 ประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา จำนวน 12 ข้อ

3.3 ประเด็นเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษา จำนวน 40 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

3.3.1 ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม จำนวน 13 ข้อ

3.3.2 ด้านการแสดงออกถึงความเพียรมานะ จำนวน 6 ข้อ

3.3.3 ด้านเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ จำนวน 6 ข้อ

3.3.4 ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไข จำนวน 8 ข้อ

3.3.5 ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม จำนวน 7 ข้อ

3.4 ประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้สึที่ดีต่อโครงการค่ายวิทยานิพนธ์จากการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อค่ายวิทยานิพนธ์หลังดำเนินยุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์ จำนวน 12 ข้อ

4. แบบบันทึกของผู้วิจัยเพื่อเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนา การระบุปัญหาเป้า การประเมินพฤติกรรม นักศึกษามาตรฐานบัณฑิต ข้อมูลองค์ประกอบโครงการ และการทำวิทยานิพนธ์คุณภาพ ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาของยุทธศาสตร์การพัฒนาค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษา บัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา นักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ พบว่า ความเหมาะสมของ การวิเคราะห์ปัญหาเชิงพัฒนาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความเหมาะสมเกี่ยวกับปัญหาเชิงพัฒนารายข้ออยู่ในระดับมาก

2. การวิเคราะห์ปัญหาเป้าของยุทธศาสตร์การพัฒนาค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษา บัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา นักศึกษามีความคิดเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของการระบุปัญหาเป้าของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก

3. การกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ครั้งนี้พบว่า

3.1 ความเหมาะสมของรูปแบบค่ายวิทยานิพนธ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา นักศึกษามีความเห็นว่าการพัฒนาค่ายวิทยานิพนธ์มี ประโยชน์และส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้จริง พบว่า จากการสำรวจโดยการให้ อาจารย์และนักศึกษาจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ทั้ง 8 กิจกรรมดังนี้คือ

ลำดับที่ 1 ได้พบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลำดับที่ 2 ได้ใช้เวลาในการซักถามปัญหาของตนเองมากขึ้น

ลำดับที่ 3 ได้ช่วงเวลาในการสอบเก่าโครงหรือวิทยานิพนธ์เพิ่มขึ้นจากเวลาปกติ

ลำดับที่ 4 ได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อน

ลำดับที่ 5 ได้เรียนรู้เพิ่มเติมในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์

ลำดับที่ 6 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างตนเองกับอาจารย์

ลำดับที่ 7 ได้มีเวลาเขียน ค้นคว้า และแก้ไขงานที่เกี่ยวกับการเรียน

ลำดับที่ 8 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างตนเองกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

3.2 ประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการบรรยายเสริมสร้างความรู้เรื่องระเบียบวิธีการวิจัย พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3.3 ประเด็นเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิต นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา มีมาตรฐานอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับพบว่า อันดับที่หนึ่ง ด้านเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม อันดับที่สอง ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม อันดับที่สาม ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไข อันดับที่สี่ ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์ อันดับที่ยี่ห้า ด้านการแสดงออกถึงความเพียรมานะ

3.4 ประเด็นเกี่ยวกับการมีความรู้สึที่ดีต่อโครงการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา นักศึกษามีความพึงพอใจต่อยุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก

4. การประเมินการสร้างหน่วยระบบทำงานยุทธศาสตร์การพัฒนาของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์มีดังนี้

4.1 การบรรยายเสริมเพื่อเพิ่มความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการบรรยายเสริมสร้างความรู้เรื่องระเบียบวิธีการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าค่ายวิทยานิพนธ์ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

4.2 การช่วยเหลือนักศึกษาในการเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.17$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยุทธศาสตร์การพัฒนา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่อยู่ระดับดี 3 อันดับแรก คือ ข้อที่หนึ่งหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ดีของท่านควรได้มาจากปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ข้อที่หก ท่านมีความเข้าใจว่าปัญหาเชิงวิจัยมีความสัมพันธ์กับหัวข้อการวิจัย ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.60) อันดับที่ยี่สาม

คือ ข้อที่เก้า ท่านมีความเข้าใจสมมติฐานการวิจัยจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและปัญหาเชิงวิจัย ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.58) และข้อที่สิบห้า เจ้าหน้าที่สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยช่วยประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด ($\bar{X} = 2.49$, S.D. = 0.74)

5. ความเหมาะสมของทรัพยากรในบริบท ทรัพยากรในบริบทในหน่วยระบบทำงานของยุทธศาสตร์ที่สำคัญๆ คือ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กำหนดการเข้าค่ายวิทยานิพนธ์ วัสดุ ช่วงเวลา สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ สถานที่ อาหาร และงบประมาณ จากการประเมินโดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการและสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารของบัณฑิตวิทยาลัย พบว่า ทรัพยากรในบริบทมีความเหมาะสม โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการจัดโครงการครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยประเมิน โครงการค่ายวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

1. ผลการวิจัยปัญหาเชิงพัฒนามีความเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ รุ่งพิเศษ ในการตั้งโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาให้สามารถเขียนเค้าโครงวิทยานิพนธ์และสามารถสอบวิทยานิพนธ์ได้ อีกทั้งนักศึกษาสามารถพบปะกับอาจารย์ในช่วงเวลามากขึ้นจากเดิม ทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จ

ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถทราบว่าต้องการทำวิทยานิพนธ์เรื่องใดในการแก้ไขปัญหานั้น และสามารถเขียนโครงการได้ อีกทั้งทำให้นักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์ได้มากขึ้น จากสภาพปัญหาของนักศึกษาได้มีแนวทางในการแก้ไขโดยจัดโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จากปัญหาที่นักศึกษาไม่เข้าใจบทเรียน จึงได้จัดตั้งโครงการนี้ขึ้นเพื่อช่วยเหลือให้นักศึกษาเข้าใจ และสามารถเขียนเค้าโครงเรื่องได้ อีกทั้งทำให้นักศึกษาสอบวิทยานิพนธ์ได้โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- 1.1 ได้มีการจัดประชุมคณาจารย์ผู้สอนร่วมกับนักศึกษาเพื่อเสนอปัญหา สาเหตุของปัญหา
- 1.2 ตัวแทนนักศึกษาแต่ละกลุ่มเสนอปัญหาและแนวทางการแก้ไข
- 1.3 จัดทำโครงการเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย
- 1.4 ดำเนินกิจการตามโครงการ

2. การระบุปัญหาเป้าหมายของโครงการ ในการขาดรูปแบบในการเรียนการสอนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาส่วนใหญ่ขาดพฤติกรรมตามมาตรฐานบัณฑิตศึกษา โดยมีการแก้ไขปัญหอย่างเหมาะสม ซึ่งใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังนี้

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรื่องของโลกทัศน์แต่ละคนให้มีความต้องการ ความคาดหวัง

ก่านิยม

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นเรื่องของความตั้งใจ ซึ่งคนที่มีความพยายามทำงานให้

สำเร็จ

ซึ่งการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (สราญค์ โค้วตระกูล, 2536 : 72) จะเป็นการพัฒนา นักศึกษาโดยการขอความร่วมมือระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์ จึงมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาล่าช้า ด้านการขาดรูปแบบในการเรียนการสอนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา เป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่มี ปัญหาได้มีแรงจูงใจในการทำวิทยานิพนธ์และสามารถทราบถึงรูปแบบในการทำวิทยานิพนธ์ได้ถูกต้อง

อีกทั้งกระบวนการมีส่วนร่วม (ปาริชาติ วลัยเสถียร, 2542 : 138-139) ระหว่างนักศึกษา และคณาจารย์ในการให้ความช่วยเหลือด้านปัญหา โดยนักศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลด้านปัญหาเกี่ยวกับการ สอบเค้าโครง ปัญหาด้านไม่มีหัวข้อวิทยานิพนธ์ และไม่ทราบว่ารูปแบบการทำวิทยานิพนธ์อย่างไรต่อไป จึงได้นำแนวทางในการแก้ไขปัญหาล่าช้าได้นำทฤษฎีด้านการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจมาช่วยในการ วิเคราะห์และพัฒนาปัญหาล่าช้าดังกล่าวเพื่อนำไปพัฒนาด้านปัญหาให้ดีขึ้นต่อไป

3. การกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ ด้านมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็น มาตรฐานในระดับมาก ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.30) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานและสอดคล้องกับมาตรฐาน บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ประกอบด้วย 5 ข้อดังนี้

3.1 ด้านการตอบสนอง

3.2 ด้านการแสดงออกถึงความเพียรมานะ

3.3 ด้านคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์

3.4 ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข

3.5 ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม

จากผลการประเมินดังกล่าว มีด้านการแสดงออกถึงความเพียรมานะ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า ด้านอื่น ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 0.40) ซึ่งอาจเป็นเพราะนักศึกษาในห้องมีจำนวนมาก ทำให้คณาจารย์ ไม่สามารถดูแลโดยทั่วถึง ทำให้นักศึกษาบางคนมีความเพียรหรือความอดทนไม่เพียงพอ จึงทำให้นักศึกษา มีความเพียรน้อย และอีกทั้งนักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียนจึงทำให้มีความเพียรน้อยลง ส่วนค่าเฉลี่ยด้านสูงสุดคือ ด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.338) เพราะมีความรู้ จักสามัคคีและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านวิชาการ

สำหรับนักศึกษาที่สอบวิทยานิพนธ์ในกำหนด พบว่า มีนักศึกษาที่จบภายใน เดือนธันวาคม 2547 จำนวน 2 คน และจากเดือนมกราคม – มิถุนายน จำนวน 19 คน เหตุผลที่นักศึกษา ไม่สามารถสอบวิทยานิพนธ์ภายในกำหนด คือ เมื่อจบการเรียนการสอนในห้องเรียนส่วนใหญ่ขาด การติดต่อจากอาจารย์ที่ปรึกษา บางคนเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ภายหลังเสร็จสิ้นโครงการทำวิทยานิพนธ์

บางคนได้นำยุทธศาสตร์ไปทดลองในพื้นที่การวิจัยของตนเอง พบปัญหา อุปสรรค ไม่สามารถทดลองได้ต้องเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ใหม่

สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในกิจกรรมของค่ายวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมของค่ายวิทยานิพนธ์หลังการทดลองใช้ยุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์แล้วพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจในการที่ได้พบอาจารย์ที่ปรึกษาามากที่สุด รองลงมาได้แก่ความพึงพอใจในการซักถามปัญหาเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ และความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่ได้เพิ่มเติมจากการเข้าร่วมยุทธศาสตร์การจัดค่ายวิทยานิพนธ์สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทุกคนมีความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ในการทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้นอย่างมีระบบ ทุกคนสามารถสอบผ่านโครงร่างวิทยานิพนธ์ ความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตใจของบุคคล (Mental Process) ที่เกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก ความตั้งใจ ทำให้เกิดมิจิตสำนึก (Consciousness) จิตสำนึกของทุกคนจะเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจกล่าวได้ว่า คนเราจะต้องมีความรู้ เกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งนั้นๆ เสียก่อน เมื่อมีความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ แล้วก็จะเกิดความรู้สึkfพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจในสิ่งนั้นเพราะความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเกิดจากการรับสัมผัส (Sensation) ทั้งนี้ความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจดังกล่าวเป็นความรู้สึkfไม่ใช่กิจกรรมหรือการกระทำใดๆ ทั้งสิ้น มีนักจิตวิทยาให้ความสนใจและให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการ และความต้องการนั้นๆ ได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียง บุคคลในองค์การอาจมีความพึงพอใจแตกต่างกัน บางคนพึงพอใจเพราะงานที่ปฏิบัติประสบความสำเร็จบางคนพอใจลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่บางคนพึงพอใจเพราะเพื่อนร่วมงาน

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในกิจกรรมค่ายวิทยานิพนธ์นั้น การที่ผลการวิจัยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากนั้น เพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ร่วมกิจกรรมค่ายวิทยานิพนธ์นั้นสามารถบรรลุสู่จุดมุ่งหมายสนองความต้องการ และความคาดหวังของตนได้ในระดับหนึ่ง คือ การสอบผ่านโครงร่างวิทยานิพนธ์ ทำให้มีกำลังใจที่จะพัฒนาวิทยานิพนธ์ของตนให้ประสบความสำเร็จ สามารถจบหลักสูตรมหาบัณฑิต บรรลุความต้องการ ซึ่งความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนและการงานนั้นเป็นไปตามความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการ ในขั้นที่ 4 ของมาสโลว์ คือ ความต้องการเกียรติยศ ศักดิ์ศรี (Esteem Needs) คือ ความต้องการชื่อเสียงการได้รับการยอมรับในฐานะ บทบาท ความเชื่อมั่นทางสังคมเป็นความปรารถนาความสำเร็จ ความเพียงพอ ความสามารถในการแข่งขัน ความเชื่อมั่น และได้รับความเคารพนับถือจากผู้อื่น

ความพึงพอใจที่ได้จากการสนองความต้องการขั้นนี้นำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเองรู้สึกมีคุณค่าและมีความสามารถ ในทางตรงกันข้ามถ้าไม่ได้รับการตอบสนองอาจจะรู้สึกด้อยและน้อยเนื้อต่ำใจ

4. การสร้างหน่วยระบบทำงานของโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ ทั้ง 3 หน่วยระบบทำงาน มีความเหมาะสม พบว่า องค์ประกอบในการเข้าร่วมโครงการมีความเหมาะสม เพราะนักศึกษาได้รับรู้เพิ่มเติมด้านการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย นอกจากนี้ นักศึกษาได้พบและปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษา สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ระดับคุณภาพอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.37) เพราะพบว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนวิทยานิพนธ์ การสร้างเครื่องมือการใช้การวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมเครื่องมือ การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ สำหรับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยในการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด

5. การจัดทรัพยากรในบริบท พบว่า งบประมาณที่ใช้ในโครงการมีความเหมาะสมเนื่องจากโครงการค่ายวิทยานิพนธ์ จำนวน 8 ครั้ง แต่แต่ละครั้งทางบัณฑิตวิทยาลัยจัดอาหารและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้กับนักศึกษาและยังจัดอาจารย์ที่ปรึกษาได้พบกับนักศึกษาในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ทำให้นักศึกษามีความพอใจกับโครงการนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการประเมิน โครงการค่ายวิทยานิพนธ์นักศึกษารู้เกี่ยวกับระเบียบการทำวิจัยและการเขียนวิทยานิพนธ์เพิ่มเติม ทำให้นักศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งควรจัดให้มีรูปแบบการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

1.2 นักศึกษาได้พัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานระดับบัณฑิตศึกษา 5 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการตอบสนองต่อบรรทัดฐานที่เหมาะสม ด้านการแสดงออกถึงความเพียรมานะ ด้านคิดเชิงวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ด้านการรับรู้ปัญหาและวิธีแก้ไข และด้านการเสริมสร้างเพื่อส่วนรวม ซึ่งในการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาควรจัดให้มีการพัฒนาพฤติกรรมมาตรฐานระดับบัณฑิตศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยวิเคราะห์ความต้องการการพัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

2.2 การวิจัยปรับใช้ยุทธศาสตร์ค่ายวิทยานิพนธ์กับระดับบัณฑิตศึกษาสาขาอื่นๆ

2.3 การวิจัยและพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามมาตรฐานนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา